

Til samtlige kommuner

Udlændinge- og Integrationsministeriet

Orienteringsskrivelse om ændringer af repatrieringsloven og udlændingeloven som følge af vedtagelse af lovforslag L 174 i Folketinget den 2. juni 2017

Folketinget har den 2. juni 2017 vedtaget lovforslag L 174 om ændring af repatrieringsloven og udlændingeloven (Øget støtte til repatriering, genindførelse af resultattilskud til kommunerne og indførelse af absolut tilbagebetalingskrav m.v.).

Dette brev indeholder en orientering om ændringerne af repatrieringsloven og udlændingeloven.

Ændringsloven og det bagvedliggende lovforslag kan i øvrigt findes på Retsinformation på: <https://www.retsinformation.dk/Forms/R0710.aspx?id=191829>

1. Indledning

Lov nr. 704 af 8. juni 2017 om ændring af repatrieringsloven og udlændingeloven (Øget støtte til repatriering, genindførelse af resultattilskud til kommunerne og indførelse af absolut tilbagebetalingskrav m.v.) træder i kraft den 1. juli 2017.

Lovændringerne er en udmøntning af aftale om tilskyndelse til frivillig hjemrejse af 18. november 2016, som den tidligere Venstre-regering og Dansk Folkeparti, Liberal Alliance og Det Konservative Folkeparti indgik som led i finanslovsaftalen for 2017.

Nedenfor følger en beskrivelse af de gennemførte ændringer, således at ændringer i lovtæksten er anført i bokse efterfulgt af bemærkninger til ændringerne. Rent tekniske ændringer og konsekvensændringer omtales ikke.

2. Øget støtte til sygeforsikring

Repatrieringslovens § 7, stk. 2, nr. 6, affattes således:

»6) udgifter til sygeforsikring i hjemlandet eller det tidligere opholdsland til personer, der er fyldt 18 år, hvis der ikke på anden måde er etableret en sådan forsikring, på op til 7.500 kr. pr. år i op til 4 år,«

29. juni 2017

Integrationskontor
Slotsholmsgade 10
1216 København K

Tel. 6198 4000
Mail uim@uim.dk
Web www.uim.dk

CVR-nr. 36977191

Sagsbehandler
Anne Louise Laurberg

Tel. 61 98 33 06
Mail ala@uim.dk

Sags nr. 2016 - 13797
Akt-id 244319

Kommunalbestyrelsen har hidtil kunnet yde støtte til udgifter til sygeforsikring i ét år i hjemlandet eller det tidligere opholdsland, hvis der ikke på anden måde er etableret en sådan forsikring, jf. repatrieringslovens § 7, stk. 2, nr. 6.

Med den ny affattelse af § 7, stk. 2, nr. 6, kan kommunalbestyrelsen fremover yde hjælp til udgifter til sygeforsikring i hjemlandet eller det tidligere opholdsland til personer, der på tidspunktet for tilbagevenden er fyldt 18 år, hvis der ikke på anden måde er etableret en sådan forsikring, på op til 7.500 kr. pr. år i op til fire år, dvs. at hjælpen i alt højst kan udgøre 30.000 kr. pr. person.

På baggrund af rådgivning fra Dansk Flygtningehjælp fastlægges det, om der er tale om et land, hvor der ikke er et offentligt sygeforsikringssystem, og om, hvorvidt det er muligt at tegne en sygeforsikring i det pågældende land, herunder om der er tale om en forsikring, som den repatrierende kan forventes at tegne. Hvis det f.eks. kun er muligt at tegne en meget dyr international forsikring for det pågældende land, vil Dansk Flygtningehjælp rådgive om, at der i det pågældende land kun er mulighed for at tegne en forsikring, der økonomisk ligger over det niveau, den pågældende udlænding med rimelighed kan forventes at tegne.

Dansk Flygtningehjælp vil som led i deres rådgivning endvidere oplyse, om det i det konkrete tilfælde vurderes at være muligt at tegne en forsikring. Der kan f.eks. være tale om et land, hvor det er muligt at tegne en privat forsikring, men hvor forsikringsselskaberne ikke tegner forsikringer for personer over en vis alder eller for personer, der har en sygdomshistorie, der har betydning for, om der kan tegnes en forsikring.

Det er den enkelte udlænding, der på baggrund af sit kendskab til oprindelseslandet eller det tidligere opholdsland er ansvarlig for at tegne sygeforsikringen.

Beløbet reguleres én gang årligt den 1. januar med satsreguleringsprocenten efter lov om en satsreguleringsprocent.

Repatrieringslovens § 7, stk. 4, affattes således:

»Stk. 4. Hjælp til udgifter til sygeforsikring, jf. stk. 2, nr. 6, udbetales i to dele, således at hjælp til udgifter til det første år udbetales ved tilbagevenden. Det er en betingelse for udbetaling af første del, at der fremvises dokumentation for betalt forsikring. I tilfælde, hvor forsikringen kun kan tegnes i forbindelse med ophold i hjemlandet eller det tidligere opholdsland, kan udbetaling af første del dog ske på baggrund af et tilbud om forsikring. For udlændinge, der har fortrydelsesret efter udlændingelovens § 17 a, stk. 1 eller 2, udbetales den resterende del af hjælp til sygeforsikring efter fortrydelsesfristens udløb. For andre udlændinge udbetales den resterende del af hjælp til sygeforsikring 12 måneder efter udrejsen af Danmark.«

Det følger af ændringen af § 7, stk. 4, at hjælp til udgifter til sygeforsikring efter § 7, stk. 2, nr. 6, udbetales i to dele.

Første del af hjælpen, svarende til udgifter til det første år, udbetales ved tilbagevenden. Det er en betingelse for udbetaling af første del af hjælpen, at der fremvises dokumentation for betalt forsikring. I tilfælde, hvor forsikringen kun kan tegnes i forbindelse med ophold i hjemlandet eller det tidligere opholdsland, kan første udbetaling ske på baggrund af et tilbud om forsikring.

Anden del af hjælp til udgifter til sygesikring udgøres af den hjælp, kommunalbestyrelsen har bevilget for år to, tre og fire. For udlændinge, der har fortrydelsesret efter udlændingelovens § 17 a, stk. 1 eller 2, udbetales den resterende del af hjælp til sygeforsikring efter fortrydelsesfristens udløb. For andre udlændinge udbetales den resterende del af hjælp til sygeforsikring 12 måneder efter udrejsen af Danmark.

I repatrieringslovens § 7 indsættes efter stk. 4 som nyt stykke:

»Stk. 5. I de tilfælde, hvor sygeforsikring efter stk. 2, nr. 6, ikke eller kun meget vanskeligt kan tegnes i hjemlandet eller det tidligere opholdsland, kan kommunalbestyrelsen i stedet yde hjælp til dækning af behandlingsudgifter. Hjælpen udgør 7.500 kr. pr. år i op til 4 år til personer, der er fyldt 18 år, og udbetales i to dele, således at hjælp til udgifter til det første år udbetales ved tilbagevenden. For udlændinge, der har fortrydelsesret efter udlændingelovens § 17 a, stk. 1 eller 2, udbetales den resterende del af hjælp til behandlingsudgifter efter fortrydelsesfristens udløb. For andre udlændinge udbetales den resterende del af hjælp til behandlingsudgifter 12 måneder efter udrejsen af Danmark.«

Efter den ny § 7, stk. 5, kan kommunalbestyrelsen i stedet for at yde hjælp til udgifter til sygesikring, jf. § 7, stk. 2, nr. 6, når sygeforsikring ikke eller kun meget vanskeligt kan tegnes i hjemlandet eller det tidligere opholdsland, udbetale 7.500 kr. pr. år i op til fire år med det formål at dække behandlingsudgifter, dvs. i alt højst 30.000 kr.

Hjælp efter § 7, stk. 5, kan alene ydes til personer, der er fyldt 18 år på tidspunktet for tilbagevenden.

Da beløbet er beregnet til dækning af fremtidige udgifter til behandling, er det uden betydning, om udlændingen på tidspunktet for repatrieringen har behandlingskrævende sygdomme.

Repatrieringslovens § 7, stk. 5, er subsidier i forhold til § 7, stk. 2, nr. 6, hvorefter der ydes støtte til udgifter til en sygeforsikring. Det er således kun i lande, som ikke har et offentligt sygesikringsystem, og hvor det ikke er muligt eller kun meget vanskeligt at tegne en sygeforsikring, at bestemmelsen finder anvendelse.

Dansk Flygtningehjælp vil i forbindelse med deres rådgivning oplyse, om der er tale om et land, hvor en sygeforsikring ikke eller kun vanskeligt kan tegnes.

Bestemmelsen finder også anvendelse i den situation, hvor det er muligt at tegne en sygeforsikring, men hvor det ikke er muligt for den pågældende udlænding at tegne en forsikring, f.eks. på grund af vedkommendes alder eller sygdomshistorie.

Hjælp til behandlingsudgifter efter 1. pkt., udbetales i to dele, således at hjælp til udgifter til det første år udbetales ved tilbagevenden. For udlændinge, der har fortrydelsesret efter udlændingelovens § 17 a, stk. 1 eller 2, udbetales den resterende del af hjælp til udgifter efter fortrydelsesfristens udløb. For andre udlændinge udbetales den resterende del af hjælp til udgifter 12 måneder efter udrejsen af Danmark.

Der stilles ikke krav om, at udlændingen skal fremlægge dokumentation for afholdte behandlingsudgifter.

Beløbet reguleres én gang årligt den 1. januar med satsreguleringsprocenten efter lov om en satsreguleringsprocent.

3. Hjælp til udgifter til skolegang

I repatrieringslovens § 7, stk. 2, indsættes som nr. 9:

»9) udgifter til skolegang til skolesøgende børn, der på tidspunktet for repatriering er fyldt 5 år, på 500 kr. om måneden pr. barn i op til 4 år, dog højst indtil det fyldte 16. år.«

Med den ny § 7, stk. 2, nr. 9, er der indført mulighed for, at familier med skolesøgende børn kan ansøge om hjælp til at dække udgifter til børnenes skolegang i hjemlandet.

Bestemmelsen omfatter børn, der på tidspunktet for repatriering finder sted, er fyldt fem år, og som endnu ikke fyldt er 16 år.

Der kan ydes hjælp til skoleudgifter på 500 kr. pr. måned pr. barn i op til fire år, dog kun indtil det fyldte 16. år. En børnefamilie, som repatrierer, vil således kunne modtage 6.000 kr. om året pr. barn i hjælp til udgifter til skolegang de første fire år efter repatriering har fundet sted, dvs. i alt op til 24.000 kr. pr. barn, såfremt barnet er mellem fem og 12 år på tidspunktet for repatriering. Hjælpen kan maksimalt ydes i 48 måneder.

Hjælpen beregnes månedsvis startende med den førstkommande måned efter repatriering.

Et barn, der endnu ikke fyldt fem år på tidspunktet for repatriering, kan ikke modtage hjælp efter bestemmelsen. Fylder et barn 16 år, inden der er gået fire år fra repatriering finder sted, kan der ydes hjælp frem til og med den måned, hvor barnet fylder 16 år.

Hjælpen efter § 7, stk. 2, nr. 9, ydes pr. barn, og der er ikke loft over, til hvor mange børn en familie kan ydes hjælp til udgifter til skolegang.

Det er ikke en betingelse for udbetaling af hjælp til skoleudgifter, at forældrene dokumenterer at have udgifter forbundet med barnets skolegang i hjemlandet eller det tidligere opholdsland, f.eks. ved at barnet er indskrevet på en privatskole. Det er endvidere ikke en betingelse, at barnet, på tidspunktet for familiens repatriering, er startet i skole i Danmark.

Beløbet reguleres én gang årligt den 1. januar med satsreguleringsprocenten efter lov om en satsreguleringsprocent.

I repatrieringslovens § 7 indsættes efter stk. 4 som nye stykker:

Stk. 5 [...]

Stk. 6. Hjælp til udgifter til skolegang efter stk. 2, nr. 9, udbetales i to dele, således at der ved tilbagevenden udbetales 25 pct. af beløbet, der i alt kan ydes efter stk. 2, nr. 9. For udlændinge, der har fortrydelsesret efter udlændingelovens § 17 a, stk. 1 eller 2, udbetales den resterende del af hjælp til udgifter til skolegang efter stk. 2, nr. 9, efter fortrydelsesfristens udløb. For andre udlændinge udbetales den resterende del af hjælp til skoleudgifter 12 måneder efter udrejsen af Danmark. Det er en betingelse for udbetaling af den resterende del af hjælp til skoleudgifter, at der fremvises dokumentation for, at barnet er indskrevet i skole.

Stk.5-8 bliver herefter stk. 7-10.«

Efter den ny § 7, stk. 6, udbetales hjælpen til skoleudgifter i to dele, således at 25 pct. af det beløb, der i alt kan ydes efter repatrieringslovens § 7, stk. 2, nr. 9, udbetales i forbindelse med tilbagevenden, mens den resterende del udbetales 12 måneder efter udrejsen af Danmark eller – for de udlændinge, der har fortrydelsesret efter udlændingelovens § 17 a, stk. 1 eller 2 – efter fortrydelsesfristens udløb.

Det er en betingelse for udbetaling af anden del af hjælp til skoleudgifter, at der fremvises dokumentation for, at barnet er indskrevet i en skole i hjemlandet eller det tidligere opholdsland. Dokumentation kan være en kvittering for betalt indmeldelsesgebyr, en skriftlig erklæring fra skolen eller lignende.

4. Kun hjælp til repatriering efter repatrieringsloven én gang

I repatrieringslovens § 7, stk. 5, der bliver stk. 7, indsættes efter »repatriering«: »efter repatrieringsloven«.

Efter repatrieringslovens § 7, stk. 5, har en udlænding hidtil kun kunne modtage hjælp til repatriering én gang. Med ændringen er det fremover alene hjælp til repatriering, der er ydet efter repatrieringsloven, der trådte i kraft den 1. januar 2000, der er omfattet af bestemmelsen.

Det betyder, at hjælp til repatriering, der er ydet i medfør af §§ 47 a og 47 b i lov om social bistand eller § 86, stk. 4, i lov om aktiv socialpolitik, ikke længere er til hinder for, at en udlænding på ny efter ansøgning kan modtage hjælp til repatriering, såfremt de øvrige betingelser herfor i øvrigt er opfyldt.

Det bemærkes, at en udlænding som hidtil kun kan bevare sin opholdstilladelse én gang, jf. udlændingelovens § 17 a, stk. 6. En udlænding, der er omfattet af personkredsen efter udlændingelovens § 17 a, og som tidligere har forsøgt at repatriere og derefter har benyttet sig af fortrydelsesretten og er vendt tilbage til Danmark, vil således ikke ved et nyt repatrieringsforsøg på ny kunne benytte sig af fortrydelsesretten og dermed bevare sin opholdstilladelse i Danmark. Dette gælder uanset om repatriering foretages med støtte i medfør af repatrieringsloven eller ej.

5. Indførelse af et absolut tilbagebetalingskrav ved fortrudt repatriering

Repatrieringslovens § 9 affattes således:

»§ 9. Kommunalbestyrelsen skal træffe beslutning om tilbagebetaling af hjælp til repatriering, hvis en udlænding anvender fortrydelsesretten i udlændingelovens § 17 a, stk. 1 eller 2, eller hvis en udlænding, der har modtaget støtte til repatriering, på ny indgiver ansøgning om opholdstilladelse i Danmark inden for de første to år efter udrejsen og i forlængelse heraf meddeles opholdstilladelse. Kommunalbestyrelsen skal endvidere træffe beslutning om tilbagebetaling af hjælp til repatriering, hvis der til brug for behandlingen af ansøgningen om hjælp til repatriering er angivet urigtige eller vildledende oplysninger. § 95 i lov om aktiv socialpolitik finder tilsvarende anvendelse.«

Med nyaffattelsen af § 9, 1. pkt., skal kommunalbestyrelsen i alle tilfælde, hvor kommunen bliver bekendt med, at en udlænding, der har modtaget støtte til repatriering i medfør af repatrieringsloven, har anvendt fortrydelsesretten efter udlændingelovens § 17 a, stk. 1 eller 2, træffe beslutning om tilbagebetaling af hjælp til repatriering.

Kommunalbestyrelsen skal ligeledes i alle tilfælde, hvor kommunen bliver bekendt med, at en udlænding, der har modtaget støtte til repatriering i medfør af repatrieringsloven, inden for de første to år efter udrejsen indgiver ansøgning om opholdstilladelse på ny i Danmark og i forlængelse heraf meddeles opholdstilladelse, træffe beslutning om tilbagebetaling af hjælpen.

Ændringen af § 9 indebærer således, at kommunalbestyrelsen skal træffe beslutning om tilbagebetaling af hjælp til repatriering i alle tilfælde, hvor kommunen bliver bekendt med, at udlændingen enten har anvendt fortrydelsesretten eller at udlændingen, indenfor en periode på to år, på ny er indrejst i Danmark, på et nyt opholdsgrundlag. Kommunalbestyrelsen skal således ikke længere foretage et skøn over, om der foreligger særlige omstændigheder, der taler for at træffe beslutning om tilbagebetaling af hjælp til repatriering, herunder om der er foretaget et reelt repatrieringsforsøg.

Kommunalbestyrelsen kan blive opmærksom på, at der skal rejses et tilbagebetalingskrav, på flere måder.

Kommunalbestyrelsen kan f.eks. ved et opslag i Udlændinge Informations Portalen (UIP), konstatere, om en udlænding har anvendt fortrydelsesretten efter udlændingelovens § 17 a, stk. 1 eller 2. Af UIP'en vil der fremgå dato for afgørelsen om, at den tidligere opholdstilladelse ikke er bortfaldet, udfald af afgørelsen samt efter hvilken paragraf, der er truffet afgørelse.

Det bemærkes hertil, at fortrydelsesretten efter udlændingelovens § 17 a kan anvendes uanset, at udlændingen er vendt tilbage sit hjemland uden støtte i medfør af repatrieringsloven, f.eks. hvis den pågældende har været i besiddelse af egne midler til repatriering.

Det fremgår derimod ikke af UIP'en, at der har været foretaget et repatrieringsforsøg, hvis udlændingen er meddelt opholdstilladelse på et nyt grundlag og dermed ikke har benyttet sig af fortrydelsesretten.

I de tilfælde, hvor udlændingen tager ophold i sin gamle bopælskommune, vil kommunen selv være i besiddelse af de relevante sagsakter, der viser, om der er tale om en udlænding, der tidligere har repatrieret med støtte efter repatrieringsloven. Det vil dermed være muligt for kommunen via et opslag i UIP'en at få oplyst startdatoen for påbegyndelsen af den nye ansøgning om opholdstilladelse, og dermed hvornår der er indgivet ansøgning om opholdstilladelse. Kommunalbestyrelsen kan derved blive bekendt med, at den skal rejse et tilbagebetalingskrav.

Hvis en udlænding derimod tager ophold i en anden kommune end den tidligere bopælskommune, vil den aktuelle bopælskommune ikke være i besiddelse af de relevante sagsakter, hvoraf det vil fremgå, om vedkommende har modtaget hjælp til repatriering. I en sådan situation vil det alene være i de tilfælde, hvor kommunalbestyrelsen på anden vis bliver bekendt med at udlændingen er repatrieret

med støtte i medfør af repatrieringsloven, at der skal rejses et tilbagebetalingskrav.

Det er udlændingens aktuelle bopælskommune efter genindrejse, der skal rejse krav om tilbagebetaling af hjælp efter repatrieringslovens § 9, uagtet om det ikke var den kommune, der udbetalte repatrieringsstøtten ved udrejsen.

Kommunalbestyrelsens sagsbehandling i forbindelse med et evt. tilbagebetalingskrav skal ske i overensstemmelse med retssikkerhedsloven, forvaltningsloven og persondatalovens bestemmelser om indhentelse og afgivelse af oplysninger mellem kommuner.

Kommunalbestyrelsen skal som hidtil endvidere træffe afgørelse om tilbagebetaling af hjælp til repatriering, hvis der til brug for behandlingen af ansøgningen om hjælp til repatriering er angivet urigtige eller vildledende oplysninger.

6. Ophævelse af muligheden for at blive ansat ved projekter

Repatrieringslovens kapitel 5 ophæves.

Repatrieringslovens kapitel 5 gav mulighed for i visse tilfælde at tilbyde udlændinge, der var omfattet af repatrieringslovens personkreds og som ønskede at repatriere, arbejde ved et bistands-, reintegrations- eller genopbygningsprojekt eller lignende i hjemlandet eller det tidligere opholdsland, hvis der var mulighed herfor.

Idet danske og internationale bistandsorganisationer normalt ansætter medarbejdere på grundlag af åben annoncering, og på basis af kvalifikationer m.v., har bestemmelsen således efter Udlændinge- og Integrationsministeriets oplysninger aldrig har været benyttet, hvorfor bestemmelsen er ophævet.

En udlænding, der påtænker at repatriere fra Danmark, vil som hidtil kunne søge om ansættelse i sådanne projekter på lige fod med andre ansøgere, og ændringen stiller derfor ikke en udlænding, der påtænker at repatriere, anderledes end hidtil.

7. Indførelse af resultattilskud til kommunerne

I repatrieringslovens § 13 indsættes efter stk. 1 som nyt stykke:

»Stk. 2. Staten yder et resultattilskud på 25.000 kr. til kommunalbestyrelsen for hver udlænding med bopæl i kommunen, som repatrierer med støtte i medfør af loven. «

Stk. 2. bliver herefter stk. 3.

Med den ny § 13, stk. 2, er der indført et resultattilskud på 25.000 kr. til kommunalbestyrelsen for hver udlænding med bopæl i kommunen, som repatrierer med støtte i medfør af loven.

Resultattilskuddet ydes, uanset om udlændingen senere vender tilbage til Danmark i medfør af udlændingelovens § 17 a (fortrydelsesretten), og kommunalbestyrelsen som følge heraf træffer afgørelse om tilbagebetaling af hjælp til repatriering, jf. repatrieringslovens § 9 som affattet ved dette lovforslag.

Beløbet reguleres én gang årligt den 1. januar med satsreguleringsprocenten efter lov om en satsreguleringsprocent.

8. Regulering af beløb

Repatrieringsloven § 14 affattes således:

»§ 14. De beløb, der er nævnt i § 7, stk. 2, nr. 3, 5 og 8, er fastsat i 2004-niveau og reguleres fra og med 2005 én gang årligt den 1. januar med satsreguleringsprocenten efter lov om en satsreguleringsprocent.

Stk. 2. De beløb, der er nævnt i § 7, stk. 2, nr. 4, og § 7, stk. 3, er fastsat i 2014-niveau og reguleres fra og med 2015 en gang årligt den 1. januar med satsreguleringsprocenten efter lov om en satsreguleringsprocent.

Stk. 3. De beløb, der er nævnt i § 7, stk. 2, nr. 6 og 9, og § 13, stk. 2, er fastsat i 2017-niveau og reguleres fra og med 2018 en gang årligt den 1. januar med satsreguleringsprocenten efter lov om en satsreguleringsprocent.«

Med den ny affattelse af § 13 præciseres det i loven, hvilke tal der er angivet i henholdsvis 2004-, 2014- og 2017-niveau, samt at alle beløb satsreguleres én gang årligt pr. 1. januar med satsreguleringsprocenten efter lov om en satsreguleringsprocent.

9. Ikrafttrædelse

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. juli 2017.

Stk. 2. Loven finder anvendelse for udlændinge, som repatrierer med støtte i medfør af repatrieringsloven den 1. juli 2017 eller senere, jf. dog stk. 3.

Stk. 3. Lovens § 1, nr. 10, finder ikke anvendelse i sager, hvor ansøgning om hjælp til repatriering er indgivet før lovens ikrafttrædelse.

Loven træder i kraft den 1. juli 2017 og finder anvendelse for alle ansøgninger om repatriering, såfremt repatriering først finder sted den 1. juli 2017 eller senere, dog jf. stk. 3. Det betyder, at kommunalbestyrelsen vil være forpligtet til at genoptage

allerede afgjorte sager, hvor repatriering først finder sted efter lovens ikrafttrædelse, med henblik på behandling efter de nye regler.

Resultattilskud i medfør af lovens § 13, stk. 2, ydes for udlændinge med bopæl i kommunen, som repatrierer den 1. juli 2017 eller senere.

En udlænding regnes som repatrieret fra den dato, den pågældende er registreret som udrejst af Danmark i Det Centrale Personregister (CPR).

Lovens § 9 som affattet ved denne ændringslov, finder dog ikke anvendelse i sager, hvor ansøgning om hjælp til repatriering er indgivet før lovens ikrafttrædelse, dvs. før den 1. juli 2017. I de tilfælde, hvor en udlænding har ansøgt om hjælp til repatriering inden den 1. juli 2017 og i forlængelse heraf har fået bevilliget repatrieringsstøtte og dernæst er udrejst, vil de hidtil gældende regler om tilbagebetaling af hjælp til repatriering efter repatrieringslovens § 9 finde anvendelse. Dvs. en kommunalbestyrelse vil i sådanne tilfælde alene efter en konkret vurdering kunne kræve hjælp til repatriering tilbagebetalt, hvis udlændingen ikke har gjort et reelt forsøg på repatriering, eller hvis der til brug for ansøgningen er afgivet urigtige eller vildledende oplysninger.

Med venlig hilsen

Lars von Spreckelsen-Syberg
Kontorchef